

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Quaresma, realisme i solidaritat

El papa Francesc, amb motiu de la Quaresma que estem celebrant, ha dirigit un missatge a tots els cristians titulat «A través del desert, Déu ens guia a la llibertat». Us recomano a tots els diocesans la lectura íntegra d'aquest missatge.

En el breu espai d'aquesta carta, és difícil resumir totes les reflexions que el Papa exposa en el missatge de Quaresma. Per aquest motiu, em limitaré a remarcar dos aspectes: la crida a viure el realisme i l'acció solidària. L'acció social de l'Església té un pes rellevant dins de la nostra societat a través de moltes entitats, que no surten sempre a la llum, però que treballen incansablement. Càritas és un exemple notori del que fa l'Església. Així, en el darrer any, la nostra Càritas diocesana ha acompanyat més de 35.000 persones i prop de 80.000, si tenim en compte l'acció realitzada per les Càritas parroquials i arxiprestals. Aquestes persones ateses pertanyen a famílies que no tenen, moltes vegades, un habitatge digne ni cap tipus d'ingrés ni ajut.

Els quaranta dies de la Quaresma ens recorden els quaranta anys de l'èxode del poble jueu vers la terra promesa, que foren un llarg camí cap a la llibertat. «L'èxode de l'esclavatge a la llibertat —ens diu el papa Francesc— no és un camí abstracte. Perquè la nostra Quaresma sigui també concreta, el primer pas és voler veure la realitat».

Cal que siguem conscients de la nostra realitat, de les necessitats de les persones més vulnerables i no ser-hi indiferents. Demanem al Senyor un cor bo i una mirada atenta per saber identificar els germans, a través dels quals Ell se'ns fa present cada dia. Jesús ens necessita perquè ells, que viuen un temps de vulnerabilitat, no perdin l'esperança. Units a Déu podem ser agents d'esperança, podem donar-los l'empenta necessària perquè avancin. Com deia Péguy, l'esperança és una flama que ens ajudarà a caminar en la foscor.

És temps d'actuar, però a la Quaresma, com ens recorda el Papa, actuar és també aturar-se. És el

sacrifici de no seguir aquell impuls interior que ens enganya i que ens porta a viure la vida com una carrera contínua. Aturar-se és, doncs, una manera molt sana i necessària d'actuar. Cal que ens aturem per deixar passar tot el rum-rum i l'acceleració que portem a dins. Així, podrem posar-nos en actitud d'escolta. Una escolta que, tard o d'hora, ens obre al diàleg amorós amb Déu. Aquest encontre amb Ell ens va omplint d'un amor que ens fa percebre els altres com els nostres germans i ens fa ser conscients que tots formem part d'una mateixa i gran família.

Benvolguts germans i germanes, com ens diu el papa Francesc, la Quaresma és també «un temps de decisions comunitàries», de petites i grans decisions, que poden ser capaces de canviar el dia a dia de les persones i la vida quotidiana d'un país sencer. Reunim-nos, invoquem l'Esperit Sant i deixem que sigui Ell qui, a la llum de la Paraula, ens inspire les decisions a prendre i ens ompli de la força necessària per dur-les a terme.

ENTREVISTA

Apocalíptica

M. CLAUSTRÉ SOLÉ

La Dra. M. Claustre Solé, religiosa de la companyia de Maria, és doctora en Teologia, especialitat Sagrada Escripura, i professora de l'ISCREB. Una de les assignatures que imparteix darrerament és la d'Apocalíptica, que a la Bíblia no té les connotacions negatives que sí que trobem en algunes obres literàries o en el món del cinema. «L'apocalíptica és una literatura en temps de crisi, però el seu objectiu és refermar l'esperança i la resiliència davant el poder opressor del moment», explica.

Les novel·les i pel·lícules que tracten de l'apocalipsi tenen un rerefons cristià?

No, la majoria de pel·lícules se centren en el dramatisme del fi d'una civilització o una amenaça extraterrestre que ho fa trontollar tot. Però sí que hi ha algunes pel·lícules interessants des del punt de vista bíblic, com ara *Noè*, d'Aronofsky, que interpreta el text bíblic a la llum de la crisi climàtica que tenim avui plantejada.

Per què l'assignatura d'Apocalíptica desperta un gran interès, avui?

El nombre de novel·les i de sèries cinematogràfiques amb temes apocalíptics és gairebé inacabable. La possibilitat d'una catàstrofe mundial degut a les guerres que no s'acaben mai, a l'amenaça del terrorisme, pandèmies, crisi climàtica... són factors que afavoreixen aquest gènere literari.

Pertant, és cabdal conèixer la Bíblia...

Estem en una situació de crisi a molts nivells; se senten veus i rumors de tota mena, però no podem caure en un pessimisme paralitzador. És moment de discernir i de reflexionar per tal de viure amb sentit aquests temps que són els nostres i veure què podem i hem de fer. Les Escripures van ajudar Jesús al llarg de la seva vida i el seu moment també era de crisi. Per què no poden ajudar-nos a nosaltres avui?

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Retornar al Pare

Som en temps de Quaresma. Parlarem de l'amor i del perdó del Senyor. Fem-ne vida, fem-ne acció. Visquem la Quaresma activament. Anem més enllà. Posem-nos davant seu. Escoltem la Paraula. «Compaixió de mi, Déu meu, pel teu amor; per la teva gran misericòrdia, esborra'm les faltes. Renta'm ben bé de les culpes, purifica'm dels pecats» (Sl 51,3-4). Retornem al Pare com el fill pròdig, com la multitud de fills pròdigs de la història. Tornar al Pare sabent que ens mira amorosament. A Ell també li dol el nostre allunyament. Tornar al Pare perquè ens estima incondicionalment pel fet de ser fills. Tornar activament, estimant els altres acceptant-los sense condicions, generosament, gratuïtament, com ho fa Jesús perquè són germans. Retornar al Pare recordant la seva estimació davant la feblesa acceptada, davant el reconeixement del mal personal i del món que crucifica Jesús una i altra vegada. Sentint-me perdonat una i altra vegada, sentint-me sempre estimat. Deixar que la misericòrdia de Déu amari la meua vida.

El Pare ens mira amorosament. Li dol el nostre mal. Com en el relat del fill pròdig, li dol que el fill petit s'hagi malmès i caigut en la desesperació. Cada dia surt al portal de casa, amb la seguretat que un dia el fill tornarà. Temps de Quaresma. Invitació a fer l'experiència de retornar al Pare. Possibilitat de saber-nos estimats sense mesura, gratuïtament, pel fet de ser fills i filles del Pare comú. Som acceptats sense condicions i aquesta experiència d'amor gratuït ens obre la possibilitat d'estimar, també, els altres sense condicions i gratuïtament. «Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despulcat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't? El rei els respondrà: En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi» (Mt 25,37-40).

Retornar al Pare activament. Fer-ne sagrament, demanar perdó en el sagrament de la confessió. Recuperar la criatura neta i lliure. Ser fill del Pare, germà de tothom.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El rostro del Señor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Dicen que el antiguo Crucifijo de la Santa Faz, que se venera en la Catedral de San Martín —Lucca en Italia—, está atribuido a Nicodemo, o bien que un ángel le ayudara o lo realizara. Según tradición el «Rostro» es una réplica perfecta de la impresa en el velo de La Verónica. Es tan venerado que, durante unos años, los habitantes lo eligieron rey del lugar. La impresión del divino rostro lo han reflejado en monedas y sellos, se conserva en el membrete de aquella archidiócesis. Peregrinos, visitantes y santos, desde hace siglos, se postran ante él.

Muchos cristianos arrodillados adoran la Santa Faz. ¿Quién nos diera contemplar el rostro de nuestro Señor!, y mantener su imagen sagrada impresa en la mente y en el corazón.

La Cuaresma es un tiempo propicio para intensificar la unión con Jesucristo. Su Palabra, la oración, elegirlo a Él por encima de afanes personales... Encontrar su rostro en el hermano; rostro de la humanidad desfigurado por tantos dolores y muchos de ellos provocados entre nosotros.

«Jesucristo es el rostro de la misericordia del Padre», con estas palabras comenzaba el Papa, en el año 2015, la Bula de Convocación del Jubileo de la Misericordia, y añadía «siempre tenemos necesidad de contemplar el misterio de la misericordia. Es fuente de alegría, de serenidad y de paz».

Que María, Madre del Mayor Dolor, nos conceda ver el Rostro de su Hijo en Él y en los hermanos, y ser misericordiosos.

Lectures de la missa diària i santoral

4. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperç, mr.

6. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203). Sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers. Sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. oblates benedictines. Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ † Diumenge vinent, IV diumenge de Quaresma (lit. hores: 4a setm.) [2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jn 3,14-21]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Cándid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Millet de Brou, vg. fundadora de les Religioses de l'Assumpció.

DIUMENGE III DE QUARESMA

(Aquest diumenge, sobretot si hi ha catecúmens, es poden llegir les lectures del cicle A: Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jn 4,5-42)

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17) (Versió abreujada)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo soc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi. [...]

No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte. [...]

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida, al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No comets adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

Salm responsorial (18)

R. Senyor, vos teniu paraules de vida eterna.

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel / regalimant de la bresca. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germanys, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Esclat: «El zel del vostre temple em consumia». Llavors els jueus el van interrogar: «¿Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?». Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, ¿i tu el vols reconstruir en tres dies?». Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'esclat i en aquesta paraula de Jesús.

Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou que hi ha a l'interior de cada home.

Lectura del libro del Éxodo (Éx 20,1-17) (Versión abreviada)

En aquellos días, el Señor pronunció estas palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. [...]

No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Recuerda el día del sábado para santificarlo. [...]

Honra a tu padre y a tu madre, para que se prolonguen tus días en la tierra, que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás falso testimonio contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo. No codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada de lo que sea de tu prójimo.»

Salmo responsorial (18)

R. Señor, tú tienes palabras de vida eterna.

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,22-25)

Hermanos:

Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero para los llamados —judíos o griegos—, un Cristo que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre». Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora». Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?». Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré». Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?». Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y creyeron a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús.

Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba a ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

COMENTARI

L'autèntic temple del Senyor

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Que boniques són algunes construccions religioses, fetes per lloar Déu, celebrar-hi la fe, escoltar la seva Paraula i donar culte al Senyor.

Moltes d'aquestes construccions han estat realitzades al llarg dels anys per persones que tenien molta fe. Moltes tenen grans riqueses ornamentals que sovint podem admirar. No podem prescindir d'aquest patrimoni i molt menys destruir-lo. Són un gran memorial de la història religiosa dels nostres pobles i ciutats.

Però la seva gran riquesa són les persones que al llarg dels anys hi han anat per pregar, formant comunitats, i enfortir la seva vida cristiana.

Avui, l'Evangelí ens parla del temple de Jerusalem. Jesús, per un costat, denuncia el negoci muntat al voltant del temple, convertint-lo en un mercat, més que en un lloc de culte i d'oració a Déu. Per altra banda, Ell es manifesta com el nou temple de Déu: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies», referint-se al santuari del seu cos.

Tots nosaltres, que volem ser cristians, hem de tenir ben clar que Jesucrist és el nou temple de Déu. Ell és el cap i nosaltres hem de ser els bons membres d'aquesta comunitat, d'aquesta església.

Sovint, ens cal una constant purificació per a ser una comunitat on s'hi respiri l'amor, la pau, l'ajuda mútua, el perdó, la fe i l'esperança. Si no ho fem així, podem caure en la trampa de fer de la religiositat, un negoci mundà.

Dins la comunitat de cristians, preguntem-nos: quina és la meua missió i responsabilitat?, què hi faig i què podria fer per fer-la créixer?

Sí, certament som pecadors, i necessitem demanar la misericòrdia i el perdó del Senyor, i que ens acompanyi en el nostre esforç constant. Amb Ell avancem cada vegada més, per formar una bona comunitat tal com Jesús vol i espera de tots nosaltres.

Hem d'aprofitar aquest temps de Quaresma. Ha de ser una bona oportunitat per reforçar una millor comunitat, centrada en Jesucrist.

No podem quedar-nos encallats en les qüestions materials, que poden desorientar-nos. No podem quedar-nos en les estructures, mètodes i reglaments (encara que siguin envoltats de qüestions religioses), que ens impedeixin d'avançar en el bon seguiment de l'evangelí de Jesús.

«Els preceptes del Senyor són planers, omplen el cor de goig.»

«Senyor, Vós teniu paraules de vida eterna.»

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Assemblea Plenària de la CEE. Del 4 al 8 de març, el cardenal Joan Josep Omella presidirà l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola, on es renovaran els càrrecs de la CEE, excepte el del secretari general. També hi assistiran Mons. David Abadías i Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbes auxiliars de Barcelona. (c/ Añastro, 1).

Presentació de la temporada de passions. El proper dissabte, 9 de març, a les 11 h, cardenal Omella assistirà a la presentació de la temporada a la cripta de la Sagrada Família (c/ Mallorca, 401).

Eucaristia amb motiu de la festa de Sant Pacià. El proper diumenge, 10 de març, a les 12 h, el cardenal Omella presidirà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pacià amb motiu de la seva festa (c/ de les Monges, 27).

AGENDA

Tribuna Joan Carrera. El proper dimarts, 5 de març, a les 14 h, tindrà lloc una nova edició de la Tribuna Joan Carrera que porta per lema: «La Sinodalitat i el debat sobre el protagonis-

me de la dona a l'Església». La convidada és Margit Eckholt, expresidenta de l'Associació Europea de Teologia Catòlica, professora de teologia dogmàtica de la Universitat de Osnabrück i vicepresidenta de l'Institut internacional per a investigacions en missionologia. Més informació: info@tribunajoancarrera.cat

Espai d'Interioritat Francesc Palau. Del 8 al 10 de març, se celebrarà el recés de Quaresma: «La pacificació interior porta a la pacificació exterior» i serà guiat per Xavier Melloni, SJ. (c/ de la Immaculada, 53-55).

Jornada d'Apostolat Seglar. El proper dissabte, 9 de març, a les 10 h, se celebrarà una Jornada d'Apostolat Seglar de les diòcesis amb seu a Catalunya amb el lema: «Primer anunci: Poble de Déu unit en la missió», amb l'objectiu de fer visible la realitat de l'Apostolat Seglar i aportar elements formatius per créixer en consciència d'evangelització. (c/ de Sant Pau, 4).

Trobada anual de la RCCeE. El dissabte 9 i el diumenge 10 de març se celebrarà la trobada anual de la Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit (RCCeE). Predicarà Mn. Josep M. Escorihuela. El lema de la jornada és: «Els qui viuen en Crist, són una creació nova?» (2Cor 5,17). Per a més informació: www.renovacio.cat (Av. Cardenal Vidal i Barraquer, 15).

Recés de Quaresma per a la Vida Consagrada. El proper dissabte, 9 de març, de 10.15 a 13 h, se celebrarà aquest recés dirigit per Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona. Pregar, adorar i celebrar l'Eucaristia junts, esdevé una oportunitat d'enfortir la comunió entre els diferents instituts i carismes de la Vida Consagrada. Serà a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona. (c/ Diputació, 231).

Associació per l'Altre Cor Cremat de Barcelona. El proper dissabte, 9 de març, a les 18 h, el Cor Vivaldi interpretarà obres de Josep Elies, Àngel Rodamilans, Aharón Harlap, Josep Lluís Viladot i Gerard López Boada. A l'Oratori de Sant Felip Neri. (Plaça de Sant Felip Neri, 1).

Capella de Nostra Senyora de l'Esperança. Vespres de música i Esperit amb l'organista Bernat Bailbé. Els

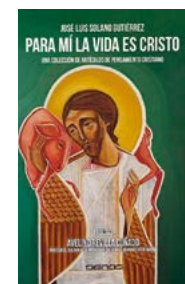
diumenges de Quaresma: 18 i 25 de febrer, i 3 i 10 de març, a les 19 h. (c/ Palma de Sant Just, 2).

Catequesi amb catecúmens. El proper dissabte, 16 de març, tindran lloc les catequesis mensuals a la Catedral de Barcelona. A les 18 h, celebració de l'Eucaristia i, a les 19 h, catequesi per a catecúmens (a la capella del Sant Crist de Lepant). Per a més informació: tel. 620 030 530.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

Para mí la vida es Cristo, de José Luis Solano Gutiérrez. Aquest llibre de 499 pàgines, editat per Bendita Maria Editorial, presenta un conjunt de textos que conflueixen tots en un mateix

centre: Jesucrist. Aquests estan escrits al fil dels esdeveniments que els homes i les dones d'avui estan vivint. Així, mentre en uns predominen més la informació tècnica, i requereixen reflexió i comprensió, en altres, destaca l'aspecte sapiencial i busquen commoure el cor.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Cuaresma, realismo y solidaridad

El papa Francisco, con motivo de la Cuaresma que estamos celebrando, ha dirigido un mensaje a todos los cristianos titulado «A través del desierto, Dios nos guía a la libertad». Recomendando a todos los diocesanos la lectura íntegra de este mensaje.

En el breve espacio de esta carta, es difícil resumir todas las reflexiones que el Papa expone en su mensaje de Cuaresma. Por eso, me limitaré a remarcar dos aspectos: la llamada a vivir el realismo y la acción solidaria. La acción social de la Iglesia tiene un peso relevante dentro de nuestra sociedad a través de muchas entidades, que no siempre son visibles, pero que trabajan incansablemente. Cáritas es un ejemplo notorio de lo que hace la Iglesia. Así, en el último año, nuestra Cáritas diocesana ha acompañado a más de 35.000 personas y cerca de 80.000, si tenemos en cuenta la acción realizada por las Cáritas parroquiales y arciprestales. Estas personas atendidas pertenecen a familias que no tienen, muchas veces, una vivienda digna ni ningún tipo de ingreso ni ayuda.

Los cuarenta días de la Cuaresma nos recuerdan los cuarenta años del éxodo del pueblo judío hacia la tierra prometida, que fueron un largo camino hacia la libertad. «El éxodo de la esclavitud a la libertad —nos dice el papa Francisco— no es un camino abstracto. Para que nuestra Cuaresma también sea concreta, el primer paso es querer ver la realidad».

Es necesario que seamos conscientes de nuestra realidad, de las necesidades de las personas más vulnerables y no ser indiferentes a ellas. Pidamos al Señor un corazón bueno y una mirada atenta para saber identificar a los hermanos, a través de los cuales Él se nos hace presente todos los días. Jesús nos necesita para que ellos, que viven un tiempo de vulnerabilidad, no pierdan la esperanza. Unidos a Dios podemos ser agentes de esperanza, podemos darles el empuje necesario para que avancen. Como decía Péguy, la esperanza es una llama que nos ayudará a andar en la oscuridad.

Es tiempo de actuar, pero en Cuaresma, como nos recuerda el Papa, actuar es también dete-

nerse. Es el sacrificio de no seguir ese impulso interior que nos engaña y nos lleva a vivir la vida como una carrera continua. Detenerse es, pues, una manera muy sana y necesaria de actuar. Es bueno detenerse para dejar pasar todo el runrún y la aceleración que llevamos dentro. Así, podremos ponernos en actitud de escucha. Una escucha que, tarde o temprano, nos abre al diálogo amoroso con Dios. Este encuentro con Él nos va llenando de un amor que nos hace percibir a los demás como nuestros hermanos y nos hace ser conscientes de que todos formamos parte de una misma y gran familia.

Queridos hermanos y hermanas, como nos dice el papa Francisco, la Cuaresma es también «un tiempo de decisiones comunitarias», de pequeñas y grandes decisiones, que pueden ser capaces de cambiar el día a día de las personas y la vida cotidiana de un país entero. Reunámonos, invoquemos al Espíritu Santo y dejemos que sea Él quien, a la luz de la Palabra, nos inspire las decisiones a tomar y nos llene de la fuerza necesaria para llevarlas a cabo.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
  @esglesiabcn

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM